

4
Örningsby, 17 Dec. - 91.

Mina högt älskade alla!

Nu är jag med eder i tankar,
i minnet, i längtan. Ingen
måhonomst främsmitt gamla hem
kan hörsma mitt ljesta att svalla
så högt som tanken på jule
kvinn min älskade far. Den
fyller gär, efter gär minn ögon
med städa, hus, beklig och tacksam
jag är är med det närvarande.
Sådan julefrid, sådan barnslig
glädje! Kan ingen annan sprida.
Jag längtar, jag längtar efter den.
Med jag vill tro att den skall
strömlök ända bit långt bort
till pappas barn, jag vill vara snäll.

så kan jag väl också vara glad.

Sticke har sett hur sårt jag haft att
tänka muntert på julen, fast jag
aldrig sagt något. En afton kom
han höft ovärdigt med ett förslag:
res hem till julen i stället för i
Mars! Det gjorde en hel revolution
i mig. Tankar, känslor, planer,
längtan och förnuft kom i strid.
Och vet ni hvad, förnuftet segrade.
Det sade: vintern kan klämpas till
och bli så sträng, att du inte kan
komma hit igen före Mars.
Och att jag varit shela vår första frilefts-
vinter — det vill jag inte.
Men tänk på att öfverraske er
alla på själva juleftonen, jag skulle
ha kommit precis den 24, och att
sedan få vara med oss den 10 jan.
— ni kan tro det var roliga tankar!

Ätke lät mig ensam besluta,
men jag vet, att hade man kunnat
lita på blidvinter, så hade han
bättre afstätt mig me för att se-
dan ha mig betäcka den tråkiga Tiden i
Åhusala. I alla sin städer vinter,
i våren i lägg Skiftet och de
medan oss. Goden julen fick ett
nytt trassle 4 dagar i isbåtar från
Åbo hit. — Men ^{förslaget} detta afstättet frisk
luft i min hemodiga (julistämning
jag skall alltid vara Ätke Tacksam för
hans goda mening och han nu ~~lita~~
modigare taga emot Ålands julen,
sedan jag vilka som själf valt den.
Just den fingo vi de första breffen
hit från far och Tosti. Tack, älskade
våda! De voro så glada och söta brev
fost T. åter krossat. Måtte du
komma frisk öfver julen, jag minns

hur ledsamt det var i fjöl. Pappa
 gissade alldeles rätt mårn de
 stekes spruckna och gistrade vinter
 atelier. Den stufvas nu upp, med
 fart. Men dessutom håller han
 på att Monstercia en ny, större,
 mer praktisk, der hela stora taflan
 skall rymmas inre. Steke är
 verkligen både praktisk och mekanisk
 i sådana företag; i går ritade han
 och beräkninge (hela dagen, hoppas
 ha det uppfördt för 60-70 Ton, där
 han gör en stor del själf. I garnt
 atelieren skall han måla först,
 studier till de två hufvudfigurerna.
 Taflan lofar bli så vacker, riktigt
 ovanligt pittoreskt, trefligt motiv,
 om det bara ville bli bra vinter
 snö, men icke smållkallt lönge.
 Det påstår Steke, att på Åland varar
 hölden aldrig länge.

(17. 12. 1891)

Vi kommo verkligen så lyckligt
öfver hafvet i förra veckan, att det
var ett under. En förfärlig storm bröt
ju lös nästa qväll, och hade is uppfly-
skjutit till denna veckas lägenhet
så hade det varit än värre ty det
har blåst en isande ^{ugrdost} ~~bläst~~ och ännu
i dag fredag har posten i Helsingfors
från Grisslehamns. Vi behöfde ju
närheten frysa eller bli sjuka, men
en befordran var det, som visst icke
man skulle ent. nitidens fordringar.
Jag har lust att försöka beskrifva den
till H. bl. ty genom komiska sidor
erhödd den, när man så trygg på sin
hälsa och hade ögon och fötter.
Det otrefligaste af hela resan var
från Eckerö hit; varu pinnskin-
da, storm regn, mörker. Men vet
ni, älskade, att här ha vi nu riktigt

bra hos Örnings Mattsare. Han
K. bor i granngården, öfver Kuopans,
Allres samlat bo, men vi skulle
vellet velat dit nu, ty det fins bara
ett rum. Här ha vi Väst af hvael nå-
gon har haft i byn. En stor lys sal
med 6 fönster, hvaraf vi förhörkat
2 för att få ett lugnt höre. Mattor
öfver hela golvet, mygga trefliga,
4 stora bords, gungstol, soffa,
skänk och - (+) orgel! Jaha,
viktig orgel med pipor och allt.
Stekt det mycket rodd af att vara
transparens och undervisar mig i att
"fingra" skall kypa som markar
på stamenterna. Julepsalm skall jag
beständigt spela och tänka på. -
allihvada. Häre gosse! Gud väl-
signe din ungdomsgras! Hvad är
det öja alltid har spätt! Till lycka,

Till undersöknings- och skattekontrollen i ett förhållande

Till lycka, men tålmod i lifvets
bakke, det får du ha.

Nåja, slutet af vår bosättnings histo-
ria ä, ^{som började} att bra bli här. En stor kam-
mare med goda sängar och garde-
robe ha vi inman för salen. Sten-
har insättat toilettum för sig och
badrum med en skärm, som natu-
ligen skall målas. Rätt god mat
får vi: kött och kalsoppa, köttbullar

och fruga

och fruga om sallting. Men fruga vill.
När man då tänker att vi för allt
detta goda betala 6/10 i månaden

(för båda) så måste ni med. e ett det
 är ett bra tillhåll för fattiga målare.
 Håll är också så vackert, nästan all-
 tid fin mjukt luft. Med Hanna och
 Westman äro is ofta tillsammans
 springa hos hvarann på kaffe.
 Hade de kan jag skicka en liten bild
 af ett aftonsavgäende hos Hanna.
 Westman fotograferas med magnesi-
 ums, fast i mörka natten.

"ogrundad" föjda (som förmodar ut-
 trycker sig) öfver vår auktoritet. Des
 bjöds på julöl och s. R. punch, ^{med} kasa.
 meller som tilltugg, och farmor visste

inte mer väl hon ville oss. Båda ha
 i alltid varit hennes gunstlingar
 bland målarne. "Ja, men nu tyckt så
 mycket om den fröken Tupelius, hon
 är nu så vacker och fet... herr Andersson
 ha' ställt 'na riktigt bra".

Ställt! Lom om jag svore en lo!
 Och så frågade gammeln om det är
 sant att jag är så ogrundat rik,
 att pappa min bar (hundra tusen ^{mark}).
 Det hade jag svårt att få henne från.
 Men om bröllopet berättade jag nog
 för hela den ifrigt lyssnande fa-
 miljen vid spinnrocken och not
 utte i stugan. Farmor hade tänkt
 på oss hela den dagen och ängslat
 sig för det fula äendet.

Käraste alla! Några julkappar
 ha i inte alls att skicka en, och
 hoppas att holles i en få! Vi ha ju
 fått så oändligt mycket på förhånda.

Åke och jag gifva besök helle,
 inte några, men litet skämt kan
 vi väl slitta på. Westman och Hanne
 skola vara hos oss på julafton, is
 dem julens middagen. Hanne kan
 så bra laga mat. Ett litet jultid
 ska vi ha middag på vårt största bord.
 Stora. (V. Vinterhållningen)

gamla

jag vill helst ha det
 så, ställt mot mina
 gamla julgranar.
 Liten lektyr vore nog
 roligt att få. Vi täjlla
 för resten prenumerera
 på "Pressen" för jan. och
 febr. 92. Men till dess!

Här har också släpats julris i dag,
 som skilkt ställt. Gjöskall get mus-
 bou en liten djurvärdig föreläsning.
 Lördag morgon. I går gäst kan Pettersson, Kåhal-
 saktar, uppkallande med träskan
 från Lemström, der "Åland" afsmnat den.

Tack så ryskigt mycket! Det var roligt
att få sällsamma jäst till julen. Men den
nöjt efterlämnade älsbärsburken var
glömd! Keras lysningspresent, som
skulle bli vår enda söta luxus här.

T. har kanske inte alls reda på den?
Den stod färdigt inlagd i korg. Nå, det
kan vi inte vidare hjälpa. Pappa frågar
om postdagarna ut. Jo, Åland går
hvar Thors dag morgon ut. 8 från Åbo
sålänge det går för is. Således måste
vi ^{re}skrifva om måndag, efter det går
med 8 taget till Åbo. Landpost s. R.
Kommer också 2 ggr i veckan, men
de dagarna har jag redan på änn.

Jag väntar med älskars bref från Garmen.
Hans sista till Stockholm var utskott
för Sophie, hon låg döende.

Solen skiner så strålande vänsigt på
isrutorna i salen. Stike vandrade
nys med Hanna in till staden för att

Styra om virkete. till atelieren. Han
 är så lustig, vet ni, att jag ofta får
 skratta mig alldeles mätt. Nu är hans si-
 ste stora passion ett par pjer-stoffar,
 som han medbragt från Sverige. (Norrland)
 De fördunkla mig och allt annat. Den
 smörjer han de ljön, stoppar med lö-
^{rygget} så att deraf kunde bli ett kofoder och
 lindas med så många band kring benen.
 Jag provade hålla en ny salva på dem
 med fingrarna (!) Helt svart förstås,
 och gnodde såfärdigt med tår och vetten.
 Så kom han på, att terpentinen skulle lösa
 smeten, och det gjorde det verkligen.
 — Således, i terpentinen får man icke gå
 med dom, — sade han allvarligt.
 En dag kom Stenke upp från Westerbergs
 atelier med 9 st. torra flugor i en cigarrett-
 ask. ^{Den} Han har han spiklat upp på vägen
 nära Hattelugnen för att få julflygor.
 En afton kört han salt och rötade Olet

Trägen, hördes det surra i tallet.
 (Är det en af dom oöfversäade? - frå-
 gade ställe förhoppningsfull som van-
 ligt. Vi räknade dock noga. My alla
 19 sopta, och sopta des vän i dag.

En liten anspråkslös julklagen
 sänder jag min älskade far. Det är
 en samlingsplats för tidningsurklipp,
 papper sparas ju sådana ibland.

I den är ny och ganska praktisk, ty-
 ker jag. Vill pappa g ha den stå-
 hand i T. använd den för Ständens
 bibliotek (arkiv.) Ständen skall
 väl fortleva, hoppas jag.

Häls och tacka breder för hennes
 vänliga bref med "fröken" på svar rad!
 Här heter pigan Sirena! En 17 års
 gosse, yngste sonen, är vår betjent,
 han skollar, springer ärendes, mal-
 kaffe och är mycket snäll.

Lördag morgon. Ännu i går e.m.
hade posten från Grisslehamn
icke kommit, för vi skulle ha
väntat till denna tur! Tätt
ligger b. d. i Grisslehamn!

Nu måste brevet till stas.
För att älskade, älskade alla!

Hälsa Hilda och Georg!
Jag skriver mycket mer till
Hilda, nu har jag knappt cirka
30 sidor till denna post.

Innuttan, som utgör en liten
extra ingrediens vid julbordet,
hallas särskildt

Snart mer igen från er
Eja.

